

T.B.M.M.
BARİŞ ve DEMOKRASİ PARTİSİ
Grup Başkanlığı
Sayı: 204
Tarih: 23.11.2011

10/326

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

“Anadilinde eğitim göremeyen çocukların öğrenmede karşılaştıkları güçlüklerin” araştırılması amacıyla Anayasa’nın 98, TBMM İçtüzüğü’nün 104 ve 105. maddeleri gereğince bir Araştırma Komisyonu’nun kurulmasını saygılarımla arz ederim.

Halil AKSOY
Ağrı Milletvekili

GEREKÇE

Dil, insanlar arasındaki anlaşma ve iletişimin en önemli aracıdır. Anadil ise, çocuğun başta ailesi olmak üzere, soyu, çevresi ve ulusundan bilinçli bir öğrenim süreci olmadan edindiği dildir. Bu bakımdan anadili, "çocuğun anasının konuştuğu dil" gibi tanımlamak yanlış olacaktır. Topluluk kültürünün yaşatılması ve sonraki kuşaklara aktarılması açısından yazılı dil çok önemlidir.

Dil ile zihinsel gelişim arasında sıkı bir paralellik olduğu uzmanların görüşleri çerçevesinde ifade edilmektedir. Bebek anne karnından başlayıp doğduğu günden sonra seslere karşı sürekli bir duyarlılık içindedir. Dolayısıyla kişi ile anadili arasındaki duygusal ilişki, yaşam boyu sürece kadar derin bağlarla örülmektedir.

Çocuk okul çağına gelinceye kadar temel dil yeteneklerini kazanır. Edindiği sözcüklerle düşünür, dış dünya ile bağlantısını sözcüklerle kurar. Yani gelişimi ve iletişimi; anlaşması, anlaşılması bu zihinsel süreç ve de buna aracılık eden dil ile ortaya dökülür.

Okula başladığında anadili dışında farklı bir dile dayalı eğitim onun gelişimini alt-üst ederek bocalamasına, çevreye küsmesine, kendini önemsemeyip kendinden kaçmasına neden olur. Dolayısıyla başarısızlık kaçınılmaz olmaktadır. Uzmanların görüşüne göre farklı kültürlerden gelen çocuklar, baskın dilde eğitime başladığında çocukla ebeveyn arasındaki iletişim kesiliyor ve pedagojinin temel kuralı olan çocuğun deneyimlerle kazandığı bilgiler üzerinden öğretimin yürütülmesi ilkesi ihlal ediliyor.

Çocuğa doğrudan ya da ima yoluyla "kendi kültürünü okul kapısının dışında bırakacaksın" dendiği için çocuk kendisini ret edilmiş olarak hissediyor ve çocuğun öğrenme ortamına aktif katılımı engellenmiş oluyor. Çünkü 7 yaşına kadar, çocuk ruhsal ve bedensel olarak ana diliyle şekilleniyor. İlkokula başladığında, 7 yılı sıfırlanıyor. Yeni doğmuş gibi bir kalıba sokuluyor. O da çocuğun ruhsal şekillenmesini alt-üst ederek başarısızlıklara ve travmalara neden olmaktadır.

Kürtlerin yaşadığı bölge illerinin Türkiye geneline göre sırayla sonda yer almaları salt bölgenin "ekonomik geri kalmışlığı" ile açıklamak olanak dışıdır. Kendi anadilleriyle eğitim alamayan bölge çocukları, daha ilköğretim okulunda başarısız olmaktadır.

Bundan dolayı, kendi anadili dışında eğitim gören çocukların öğrenimde yaşadığı sorunların kurulacak bir Meclis Araştırma Komisyonu ile araştırılması kaçınılmazdır.

1. Pervin BULDAN
BDP Iğdır Milletvekili

2. Hasip KAPLAN
BDP Şırnak Milletvekili

3. Sırrı SAKIK
BDP Muş Milletvekili

4. Murat BOZLAK
BDP Adana Milletvekili

5. Ayla AKAT ATA
BDP Batman Milletvekili

7. İdris BALUKEN
BDP Bingöl Milletvekili

8. Hüsamettin ZENDERLİOĞLU
BDP Bitlis Milletvekili

9. Emine AYNA
BDP Diyarbakır Milletvekili

10. Nursel AYDOĞAN
BDP Diyarbakır Milletvekili

11. Altan TAN
BDP Diyarbakır Milletvekili

12. Adil KURT
BDP Hakkari milletvekili

13. Esat CANAN
BDP Hakkari milletvekili

14. Sırrı Süreyya ÖNDER
BDP İstanbul Milletvekili

15. Sebahat TUNCEL
BDP İstanbul Milletvekili

16. Mülkiye BİRTANE
BDP Kars milletvekili

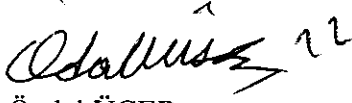
17. Erol DORA
BDP Mardin milletvekili

18. Ertuğrul KÜRKÇÜ
BDP Mersin Milletvekili

19. Demir ÇELİK
BDP Muş Milletvekili

20. İbrahim BİNİCİ
BDP Şanlıurfa Milletvekili

21. Nazmi GÜR
BDP Van Milletvekili

22. Özdal ÜÇER
BDP Van Milletvekili